

**UCHWAŁA NR XXVI/.../2026
RADY MIEJSKIEJ W KSIĄŻU WLKP.**

z dnia 27 kwietnia 2026 r.

w sprawie nadania imienia Bibliotece Publicznej w Książu Wlkp.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) oraz uchwały nr XVI/151/2000 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 28 września 2000 r. w sprawie: połączenia gminnych instytucji kultury (ze zm.), uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Z dniem 29 kwietnia 2026 r. Bibliotece Publicznej w Książu Wlkp. nadaje się imię Eleonory Ginter.

2. Pełna nazwa Biblioteki Publicznej w Książu Wlkp. brzmi: Biblioteka Publiczna w Książu Wlkp. imienia Eleonory Ginter.

3. Dopuszcza się stosowanie nazwy skróconej: Biblioteka Publiczna w Książu Wlkp. im. Eleonory Ginter.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

do uchwały nr XXVI/.../2026 Rady Miejskiej w Książu Wlkp. z dnia 27 kwietnia 2026 r.

W 1946 roku państwo polskie, stosownym dekretem, stworzyło sieć bibliotek publicznych – państwowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Miały one służyć upowszechnianiu czytelnictwa, wychowaniu społecznemu, kształceniu ogólnemu i zawodowemu oraz zapewnianiu kulturalnej rozrywki wszystkim obywatelom. Te oczywiste dzisiaj postulaty w powojennej rzeczywistości były niezwykle trudne do spełnienia. Hitlerowski okupant metodycznie niszczył polskie elity intelektualne oraz księgozbiory, a system kształcenia – o ile w ogóle istniał – ograniczał się do nauki czytania w języku niemieckim i liczenia do 500. Książki, aby „trafiły pod strzechy”, trzeba było dopiero wydrukować.

W tych niezwykle trudnych warunkach stworzenie Biblioteki Publicznej w Książu Wlkp. w 1946 roku powierzono Eleonorze Ginter – wykształconej przed wojną nauczycielce języka polskiego i historii, regionalistce oraz patriotce, która z niezwykłą odwagą krzewiła polskość podczas hitlerowskiej okupacji. Pod jej kierownictwem, w ciągu niespełna trzech lat, biblioteka została wyposażona w około 1200 książek, z których część pochodziła z organizowanych przez nią zbiórek społecznych. *„Głód książek był duży: Książko, źródło wiedzy. Ty masz trafić w każdy dom. Umacniać charaktery, które złamał wojny straszny grom”* – we wspomnieniach pani Eleonory odczytujemy jej determinację i motywację do działania. W 1952 roku, po zrealizowaniu tego tytanicznego zadania, przekazała kierowanie biblioteką innym.

Dzisiaj, gdy dostęp do książek jest powszechny, a publikacje są estetycznie wydane i drukowane na wysokiej jakości papierze, warto pamiętać, że dobrobyt nie jest dany raz na zawsze. Warto również pamiętać o tych, którzy dźwigali naszą kulturę z gruzów i osiągnęli założone cele. Eleonora Ginter jest w tym kontekście idealną patronką dla Biblioteki Publicznej w Książu Wlkp., obchodzącej w tym roku jubileusz 80-lecia istnienia.

W związku z powyższym podjęcie uchwały jest zasadne.